

Χαιρετισμός
τῆς Α.Θ. Παναγιότητος
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου
κ. κ. Βαρθολομαίου
πρὸς τὸ Δεύτερον Διεθνὲς Ἐπιστημονικὸν Ἐργαστήριον
καί τὴν Ἡμερίδα τῆς Ἀγιορειτικῆς Ἑστίας
Θεσσαλονίκη, 9-10 Δεκεμβρίου 2017

Τῷ Ἐντιμοτάτῳ κυρίῳ Ἰωάννῃ Μπουτάρῃ, Δημάρχῳ Θεσσαλονίκης, Προέδρῳ τῆς Ἀγιορειτικῆς Ἑστίας, τέκνῳ τῆς ἡμῶν Μετριότητος ἐν Κυρίῳ ἀγαπητῷ, χάριν καὶ εἰρήνην παρὰ Θεοῦ.

Μετά πολλῆς χαρᾶς ἐπληροφορήθημεν ἐκ τῆς ἀπὸ β' Νοεμβρίου ἐ. ἔ., ἀριθμ. Πρωτ. 778, ἐπιστολῆς ὑμῶν τὴν διοργάνωσιν, ἐκ μέρους τῆς Ἀγιορειτικῆς Ἑστίας, τοῦ Δευτέρου Ἐπιστημονικοῦ Ἐργαστηρίου καὶ ἐν τῷ πλαισίῳ αὐτοῦ, Ἡμερίδος, ἀφιερωμένης εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τοῦ Πρωτάτου Καρυῶν.

Παρά τὴν πάροδον τόσων αἰῶνων ἀπὸ τῆς ἀνοικοδομήσεως καὶ καθιερώσεως τοῦ Πρωτάτου ὡς Ναοῦ, ἐπέχοντος καθεδρικήν σημασίαν διὰ τὸν Πρῶτον τοῦ Ἱεροῦ Τόπου, παρὰ τὰς ἐπιδρομὰς τοσούτων κατακτητῶν, ὁ χαρακτήρ καὶ ἡ ταυτότης αὐτοῦ παρέμειναν ἀναλλοίωτοι, ὡς τὸ ἴδιον ἄρρηκτος παρέμεινεν ὁ δεσμός τοῦ Ἁγίου Ὄρους μετὰ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς κανονικῶς διαποιμαινούσης καὶ προστατευούσης αὐτὸ καὶ τοὺς εὐλαβεῖς οἰκήτορας αὐτοῦ, τὰ φωτόμορφα τέκνα τῆς κατὰ Χριστόν ἀσκήσεως καὶ τῆς ἀδιαλείπτου προσευχῆς. Ὑπὸ τὴν σκέπην καὶ τὴν εὐλογίαν τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τὸ Ἅγιον Ὄρος αὐξάνει «ὡς δένδρον εὐσκιόφυλλον ὑφ' οὗ σκέπονται πολλοί», κραταιοῦται δέ καὶ χωρεῖ ἐπὶ τὰ πρόσω.

Αἱ ἱεραὶ μοναὶ εἶναι ἐργαστήρια ὑψηλοῦ πολιτισμοῦ, ἀσυγκρίτων μνημείων ἱερᾶς τέχνης, βαθείας θεολογίας, αὐθυπερβάσεως καὶ αὐτοπροσφορᾶς, θεογνωσίας καὶ ἀνθρωπογνωσίας. Ὁ μοναχισμὸς εἶναι σταυροαναστάσιμος πορεία μέσα εἰς τὴν Θεϊαν Χάριν, ἄσκησις ταπεινοφροσύνης καὶ ὑπακοῆς, ἐκκοπή τοῦ ἰδίου θελήματος, ἀγὼν κατὰ τοῦ φρονήματος τῆς σαρκός, ὀλοκληρωτικὴ ἀφιέρωσις εἰς τὸν Χριστόν καὶ τὸ ἅγιον θέλημά Του, πρόγευσις τῆς ἐσχατολογικῆς Βασιλείας.

Ἡμεῖς, μετὰ πατρικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἐκ τοῦ ταπεινοῦ ἐν Φαναρίῳ μοναστικοῦ ἐγκαθιδρύματος τοῦ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου καὶ Θαυματουργοῦ, παρακολουθοῦμεν τὴν παρουσίαν καὶ μαρτυρίαν τοῦ Ἁγίου Ὄρους εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον καὶ συγχαίρομεν διὰ τὴν ἀγλαόκαρπον πορείαν αὐτοῦ. Πολλῷ μᾶλλον, ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία χαίρει καὶ ἐγκραυχᾶται διὰ τὰ σεμνώματα καὶ ἐγκαλλωπίσματα ἐνθέου ἀρετῆς τοῦ Ἱεροῦ ἐκείνου Τόπου, τὰ μνημεῖα αὐτοῦ, τὰ ἱερά καὶ τὰ ὄσια, ἅπαντες δέ, ὑποκλινόμεθα εὐλαβῶς ἐνώπιον

τῶν ἀειμνήστων Ἀγιορειτῶν πατέρων, τῶν πάλαι τε καί ἐπ' ἐσχάτων, τῶν ἀγωνισαμένων καί ἐργαζομένων διά τήν προαγωγήν τοῦ ὀρθοδόξου μοναχισμοῦ, τήν σωτηρίαν τῶν πιστῶν καί τήν οἰκοδόμησιν ναῶν μοναστηρίων, κελλίων, ἀσκητηρίων, σκητῶν καί καθισμάτων.

Ὁ Ναός τοῦ Πρωτάτου, ἔνθα κεῖται ἀποτεθησαυρισμένη ἡ θαυματουργός εἰκὼν τῆς Παναγίας «Ἄξιόν ἐστιν», ἀποτελεῖ σημεῖον ἀναφορᾶς διά τήν ἱστορικήν πορείαν τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Συνιστᾷ ζῶσαν μαρτυρίαν, ὄχι μόνον ὑψηλοτάτης αἰσθητικῆς καί καλλιτεχνίας, ἀλλά καί ἱερῶν ἀσκητικῶν ἀγώνων, δακρύων μετανοίας, ποτιζόντων τό δάπεδον αὐτοῦ, προσευχῶν ἀλαλήτων, ἐκ ψυχῶν καθαρῶν ἐξερχομένων, καταφθανουσῶν εἰς τά ὦτα τῶν, ὑπό τοῦ περιβοήτου Πανσελήνου, ἱστορηθέντων Ἁγίων καί Ὁσίων, εἰς τοὺς τοίχους αὐτοῦ.

Συγχαίροντες, ὅθεν, ἐπί τῇ εὐλογημένῃ ταύτῃ πρωτοβουλίᾳ τῆς Ἀγιορειτικῆς Ἐστίας, ὅπως διά τῆς ἡμερίδος ταύτης ἀναδείξῃ τήν πνευματικήν, θεολογικήν, ἱστορικήν καί πολιτισμικήν παρακαταθήκην τοῦ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Πρωτάτου, εὐχόμεθα ἐκ καρδίας, ὁ πανάγαθος Δεσπότης καί Κύριος ἡμῶν νά εὐλογήσῃ τοὺς ὀργανωτάς, τοὺς εἰσηγητάς καί πάντας τοὺς μετέχοντας εἰς αὐτήν.

Αὐτοῦ ἡ χάρις καί τό ἄπειρον ἔλεος, σὺν τῇ πατρικῇ καί Πατριαρχικῇ ἡμῶν εὐλογίᾳ, εἶψαν μετὰ πάντων ὑμῶν.

βίβ' Νοεμβρίου ις'

Ἐπισημασθέντες
ὁ ἁγιορειτῶν πατέρων
διὰ τῶν ὁσίων θεῶν εὐχόμεθα